

LV
Szkoła
Matematyki
Poglądowej

JOHN MAYNARD KEYNES

Dawno, dawno temu...

- W historii pojawiały się uwagi na temat gospodarowania, zysku, bogactwa i pieniędzy.
- Już starożytni wspominali jak starożytni tworzyli podstawy nauki nazwanej później przez Greków ekonomią.
- *oiko–nomos* oznaczało pana domu lub rządcę, a *oikonomikos* wiedzę o gospodarowania.

Dawno, dawno temu

- Cynceron (106-43 p.n.e.)
- *Pecunia non olet*
- *Każdy zysk jest dobry.*
- *Źle zdobyte nie służy.*
- Epikur (341-270 p.n.e.) o bogactwie:
- *nie jest ulgą w kłopotach – jest tylko zmianą kłopotów*

Pieniądze szczęścia nie dają ?

- Giovanni Guareschi (1908-1968):
- *Pieniądze szczęścia nie dają, ale bez nich jest jeszcze gorzej.*
- Miguel de Cervantes (1547-1616):
- *Nie bogactwa czynią człowieka szczęśliwym ale ich dobre użycie.*

Dawno, ale nie tak dawno temu

- św. Tomasza z Akwinu (1225 – 1274):
- ekonomii nie można oddzielić od moralności chrześcijańskiej, własność jest nienaruszalna, wynika z prawa Bożego, złe jest pożyczanie na procent.
- Talmud:
- *Pożyczający na procent obraża Wiekuistego* (Bawa Meczyja, Talmud 6), *Kto na procent pożycza, tego majątek znika* (Bawa Meczyja, Talmud 71)

Dawno, ale nie tak dawno temu

- Talmud:
- *Pożyczający na procent obraża Wiekuistego* (Bawa Meczyja, Talmud 6),
- *Kto na procent pożyczka, tego majątek znika* (Bawa Meczyja, Talmud 71).

Dawno, ale nie tak dawno temu

- W średniowieczu istnieli bogaci i biedni, zazdrość i chciwość przejawiano wtedy również, ale w odróżnieniu od późniejszych czasów nie było powszechnej dążności do poprawy swojego bytu materialnego.
- Kościół średniowieczny nauczał, że żaden chrześcijanin nie powinien być kupcem, bo nie godzi się kupić taniej i sprzedać drożej

Dlaczego nie było ekonomii?

- **Ekonomia – nauka o prawach rządzących produkcją, wymianą i rozdziałem dóbr w społeczeństwie.**
- Mimo wspaniale zorganizowanych społeczeństw Mezopotamii, Egiptu, Chin czy późniejszych Grecji i Rzymu nie było niczego, co można uznać za dzisiejszą ekonomię.
- By to zrozumieć trzeba uzmysłowić sobie na jakich zasadach toczyło się wówczas życie jednostki i społeczeństwa.

Trudne życie

- Do życia potrzeba przede wszystkim jedła i napoju, mieszkania, odzieży i jeszcze niektórych rzeczy. A więc pierwszym czynem historycznym jest wytwarzanie środków do zaspokojenia tych potrzeb, produkcja samego materialnego życia. Jest to przy tym taki czyn historyczny, taki wszelkiej historii podstawowy warunek, który i dziś jeszcze, jak przed tysiącami lat, co dnia i co godziny spełniany być musi li tylko po to, aby ludzi przy życiu utrzymać.
- [Marks K., Engels F. : *Ideologia niemiecka*. w: *Dzieła III* str.29].

Trudne życie

- Dawniej potrzebna była ludziom co najwyżej ekonomia gospodarstwa domowego.
- Danina i „potrzeby społeczne”

Aż tu nagle...

- Zmiana w systemie pojawiła się wraz ze specjalizacją produkcji i wytwarzaniem dóbr w takiej ilości, która nie mogła być wykorzystana bezpośrednio przez wytwórcę.
- Nastąpiła wymiana dóbr

Wymiana dóbr

- *Murarz domy buduje, krawiec szyje ubrania, ale gdzieżby co uszył, gdyby nie miał mieszkania*
- *a i murarz by przecie na robotę nie ruszył, gdyby krawiec mu spodni i fartucha nie uszył.*
- *Piekarz musi mieć buty, więc do szewca iść trzeba, no a gdyby nie piekarz, to by szewc nie miał chleba*
- Julian Tuwim (1894-1953)

Jak zmusić ludzi by robili to co potrzebne dla nich i ogółu ?

1. Poddanie się nakazom religijnym i tradycji; zawody i umiejętności przekazywane były z pokolenia na pokolenie
2. System nakazowy. System ten wymagał istnienia pewnego autokratycznego władcy.
3. Niech każdy robi co mu się podoba i co uważa za dobre dla siebie i najbliższych.
 - Taki układ nazywa się systemem rynkowym: każdy dąży do swojego maksymalnego dobra (zysku), a jednocześnie jego działanie prowadzi do celów pożądaných przez społeczeństwo jako ogół.

Oczywiste prawa ekonomii, których kiedyś nie było !

1. Każdy człowiek z natury pragnie bogactwa
2. Żadne zakazy i nakazy nie wygrażą z chęcią zysku
3. Zysk jest osią handlu.

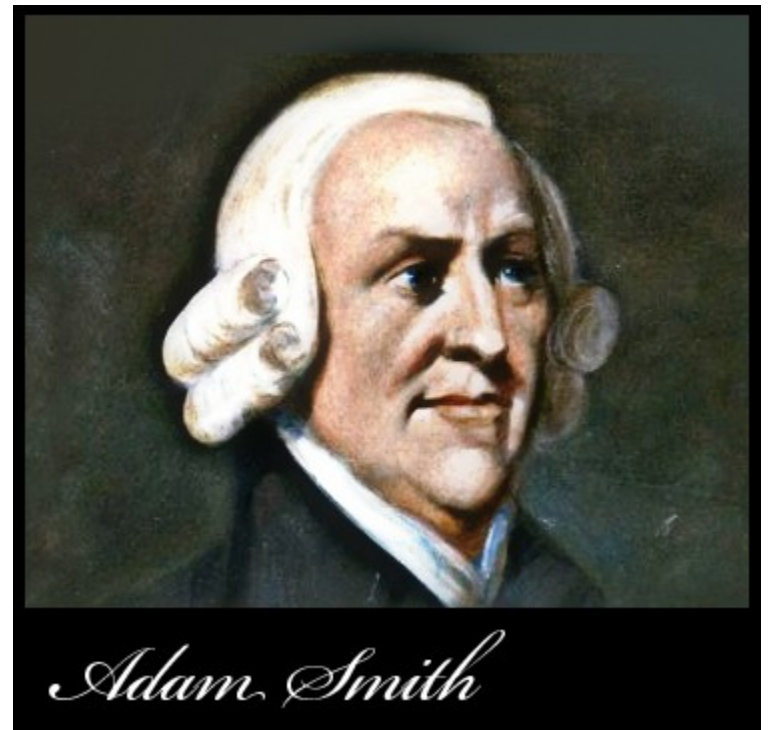
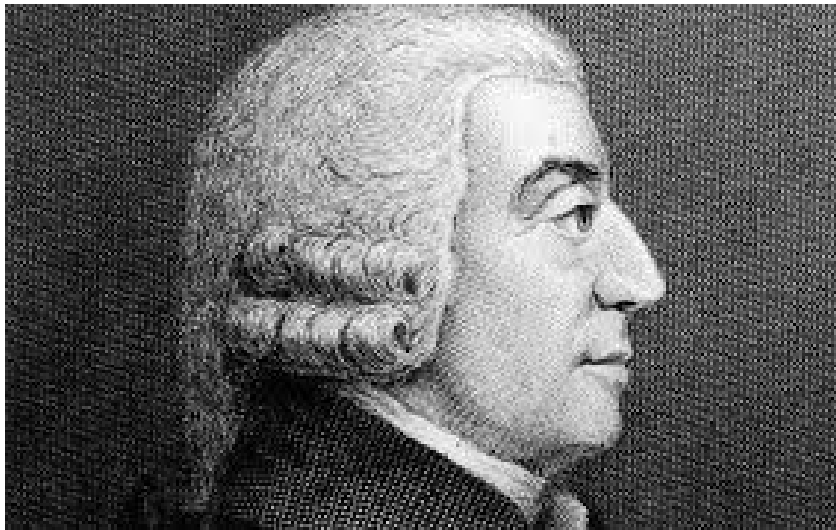
- zob. [4] , str. 32 na podstawie Hecksher E.: *Mercantylism* tom I London 1935, str 301.

To była rewolucja !

- Rewolucja ta trwała ok. 300 lat
- Potrzebowała podbudowy filozoficznej
- W bałaganie musiał zjawić się ktoś, kto spróbował zbadać, opisać, wyjaśnić procesy ekonomiczne i podać wnioski nadające się do zastosowania.
- Zajęli się tym wielcy ekonomiści klasyczni. Ich idee są do dziś rozważane i po wprowadzeniu poprawek nadal wykorzystywane.

Wielcy klasycy

- **Adam Smith (1723 – 1790) → twórca podstaw nurtu liberalnego,**

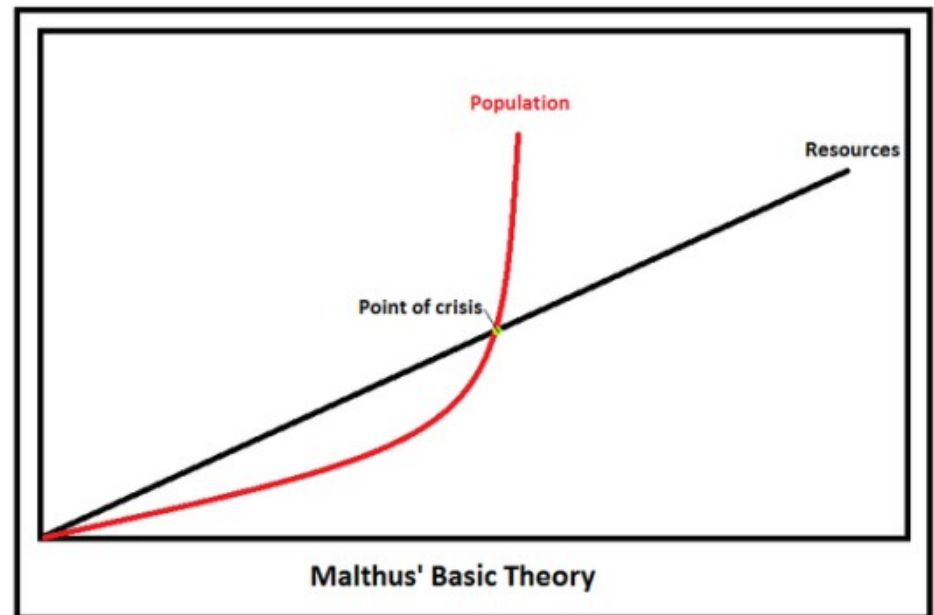
Wielcy klasycy

Każdy chce i powinien dążyć do zapewnienia **sobie** najlepszego zysku, ale przez to wszyscy przyczyniają się do zapewnienia dobrobytu **społeczeństwa**

Wielcy klasycy

- Thomas Robert Malthus (1766 – 1834) → teoria ludności

Wielcy klasycy

- **Jean Baptiste Say (1767 – 1832) → prawo rynku zbytu**

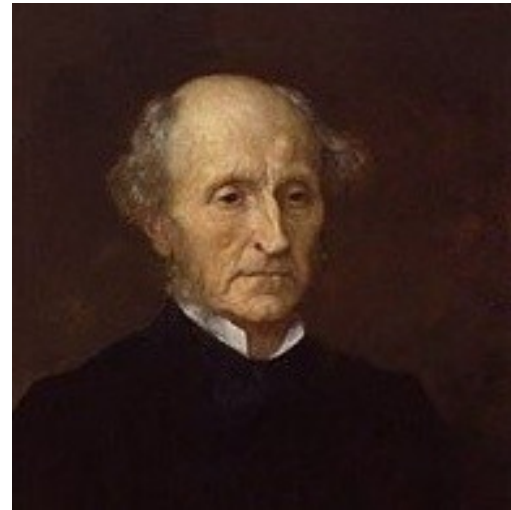
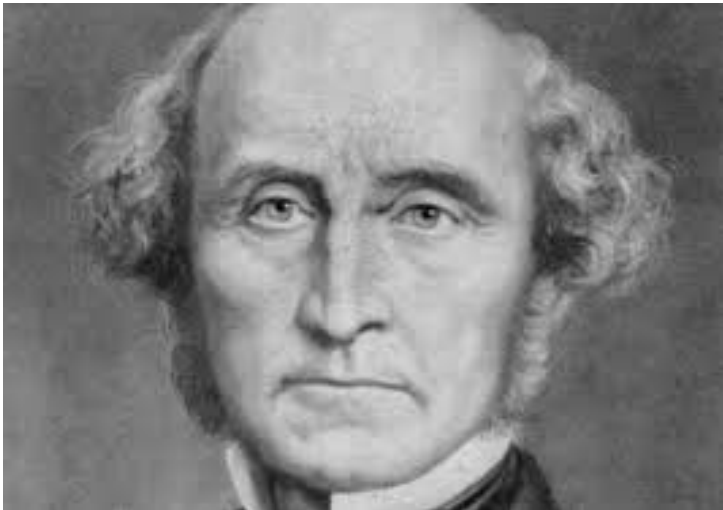
Wielcy klasycy

- **Dawid Ricardo (1772 – 1823) → teoria korzyści komparatywnych**

Wielcy klasycy

- **John Stuart Mill (1806 – 1873) → powszechne kształcenie i pomoc socjalna państwa**

Wielcy klasycy

- Przedstawiciele nurtu socjalistycznego:
- Joseph Pierre Proudhon (1809-1865) zwolennik spółdzielczości;
- Charles Fourier (1772–1837) twórca jednej z głównych odmian socjalizmu utopijnego,
- Karol Marks (1818–1883) sprzeczności klasowe ,walka klas, wyzysk pracowników

Kontynuatorzy wielkich klasyków

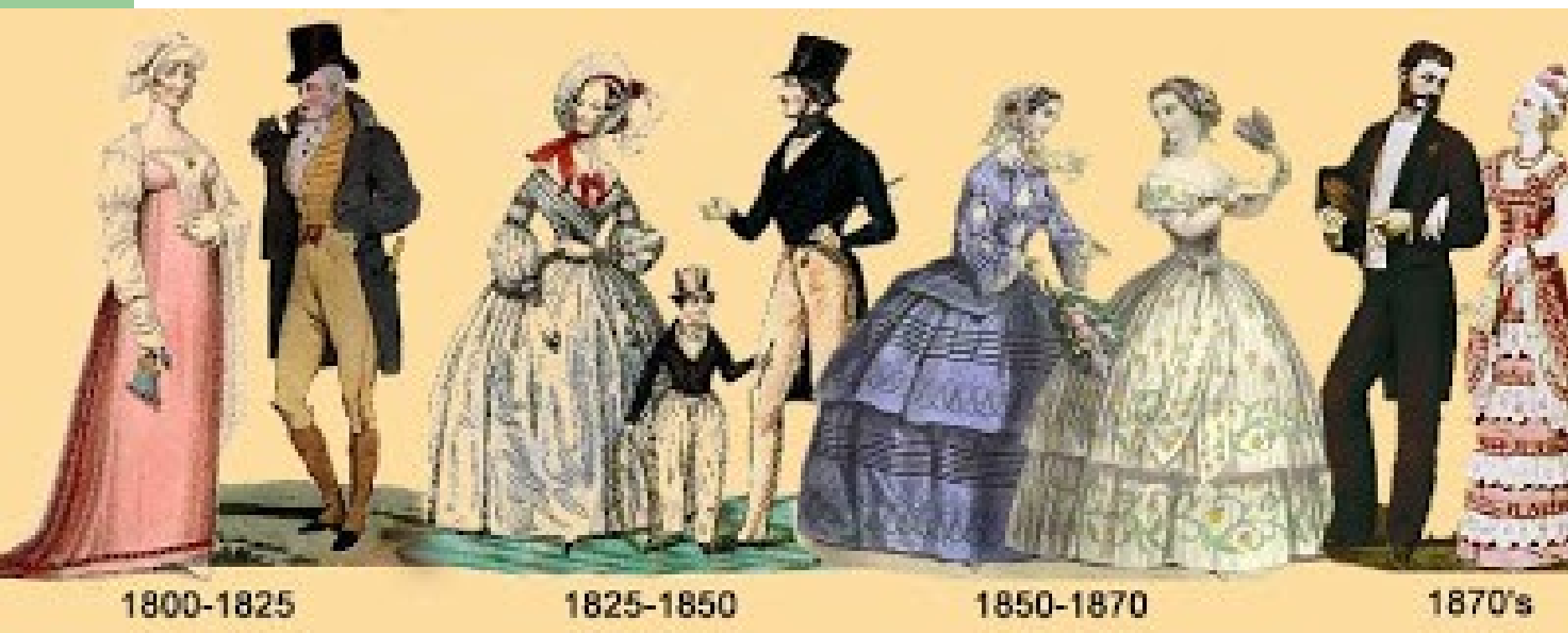
- Neoklasyczni liberalni:
- Carl Menger (1840–1921),
- Leon Walras (1834–1910),
- ↑ twórcy „rachunku marginalnego”
- Wilfriedo Pareto (1848–1923),
- Alfred Marshal (1842–1924)

Kontynuatorzy wielkich klasyków

- Neoklasyczni socjalistyczni:
- Robert Owen (1771-1858),
- W. I. Lenin (1870–1924),
- Joseph Schumpeter (1883–1950),
- Thorsten Veblen (1857-1929)

Epoka wiktoriańska 1837-1901

- Imperium brytyjskie i ruch słońca.

Epoka wiktoriańska 1837-1901

- Maszyny i ruch pary

5 czerwca 1883

Urodził się John Maynard Keynes !

- Propozycja
- Zdjęcie może przedstawiać produkt zbliżony.
- Referujący nie ponosi odpowiedzialności za niezgodność z oryginałem.

Keynes – młodość (ok. 20 lat)

- 14 lat - dostał stypendium w Eton ,
- Studia w King's Colege w Cambridge (1902),
- Był wybitny.
- Profesor Alfred Marshal prosił go podobno, aby poświęcił się wyłącznie ekonomii i naukowej pracy nad nią.
- Keynes jeszcze nie był do tego przekonany

Keynes – młodość (ok. 20 lat)

- Do Stracheya (przyjaciela) pisał: „ Chcę zarządzać koleją albo zorganizować trust albo przynajmniej naciągać ludzi którzy chcą inwestować pieniądze”
- Egzaminy państwowe do służby cywilnej (1906).
- Najgorszy wynik z ekonomii.
- Urząd do Spraw Indii (India Office) (do 1908)

Keynes - młodość (ok. lat 30)

- Pierwsza książka: Waluta i finanse indyjskie, (Indian Currency and Finance) (1913)
- Ekspert do spraw finansowych,
- Komisja Królewska do badania finansów Indii,
- Niewiele pracy stąd (napisana przed I Wojną):
- Druga książka: Traktat o prawdopodobieństwie (A Treatise of Probability) (1921)

Keynes - młodość (ok. lat 30)

- Powrót do Cambridge,
- grupa Bloomsbury,
- szczególnie blisko związał się z Lyttonem Giles'em Strachey'em (1880- 1932) (pisarz ang.)
- I wojna światowa, służba cywilna w Ministerstwie Skarbu w dziedzinie finansów zagranicznych Wielkiej Brytanii.

Młodość (ok. lat 30)

- Z tego czasu pochodzi anegdota zapisana przez Harroda:
- Potrzeba było do spłaty jakichś zobowiązań peset hiszpańskich. Z trudem zebrano ich małą kwotę. Keynes złożył o tym stosowny meldunek Sekretarzowi Skarbu, który zauważył, że ‘wprawdzie na krótko ale pesety mamy’.
- Nie mamy powiedział Keynes. Jak to? - wykrzyknął przerażony szef.
- Sprzedałem wszystkie ; zamierzam doprowadzić do załamania rynku peset. I doprowadził

Młodość (ok. lat 30)

- Traktat Wersalski uznał za skandaliczny,
- Reparacje spowodują odrodzenia się nacjonalizmu i militarizmu,
- Na 3 dni przed podpisaniem traktatu złożył rezygnację i napisał w pośpiechu bardzo emocjonalną polemikę pt.
- The Economic consequences of Peace (Ekonomiczne skutki pokoju).

Cytuję:

- Stoi zatem przed nami niebezpieczeństwo gwałtownego obniżenia poziomu życia ludności w Europie do poziomu , który dla wielu oznaczać będzie głód (do czego doszło już w Rosji i dochodzi w Austrii). Ludzie nie zawsze będą umierać w milczeniu. Głód w niektórych powoduje letarg i beznadziejną rozpacz, inne zaś temperamenty skłania do nerwowego niezrównoważenia, hysterii i wściekłości. Ci mogą w swoim nieszczęściu obalić resztki organizacji, mogą pograżyć całą cywilizację. Jest to niebezpieczeństwo, przeciw któremu muszą teraz współdziałać cała nasza odwaga, idealizm i nasze zasoby!

- Keynes zdobył sławę przewidującego ekonomisty, zwłaszcza, że niewykonalność Traktatu (w pełni) została zauważona również przez innych bardzo szybko po jego podpisaniu.
- Wykładał w Cambridge, starając się cały czas o zmniejszanie reparacji

Młodość (ok. lat 40)

- Po romansach z Lyttonem Strachey;em , Duncanem Grantem i wieloma(!) innymi mężczyznami ożenił się (w 1925 roku, miał skończone 42 lata) z Lidią Łopuchową, baleriną rosyjską, która po tym zrezygnowała z kariery artystycznej będąc świetną żoną, a pod koniec życia Keynesa przez kilka lat pielęgniarką, opiekunką i sekretarką męża.

Keynes z żoną

Młodość ale późniejsza (ok. lat 40)

- Traktat o pieniądzu (A Treatise of Money), (1930),
- w którym rozważał głównie falowanie rozwoju gospodarczego.
- Cykl gospodarczy trwający w latach 1721 – 1878 przeciętnie 10,46 roku

Keynes – oszczędności , inwestycje i rozwój gospodarczy

- Keynes twierdził, że oszczędności mogą być przyczyną załamania rozwoju gospodarczego gdy wystąpi nierównowaga oszczędności i inwestowania.
- Przepływ pieniędzy jest krwioobiegiem gospodarki,
- Jeśli zostanie przyhamowany lub zatrzymany to gospodarka ma problemy

Dochody, konsumpcja i inwestycje

- Każdy z nas ma pewien dochód. Przyjmując, że nie wszystko skonsumujemy – przeznaczymy część na oszczędności. Jeżeli schowamy je do skarpety lub zakopieśmy to zmniejszamy ilość pieniędzy w obiegu i zakłócamy ich przepływ.
- Gdyby stan taki trwał dłużej i był powszechny pojawiłby się kryzys.
- Zazwyczaj jednak pieniądze przekazujemy do banku wprowadzając je na nowo do obiegu.
- Ale! Pieniądze przekazane do banku nie zawsze z niego wyjdą, a już na pewno nie zawsze wyjdą na inwestycje. Przedsiębiorstwa nie zawsze chcą lub mogą się rozwijać.
- Może więc dla całej gospodarki zajść taka sytuacja jak gdybyśmy mieli oszczędności w skarpecie.

Dochody, konsumpcja i inwestycje

- Keynes pisze :
- „ Zwykło się uważać nagromadzone bogactwo świata jako wynik owego dobrowolnego powstrzymania się poszczególnych jednostek od przyjemności natychmiastowej konsumpcji, które nazywamy oszczędnością. Jednakże powinno być oczywiste, że sama abstynencja nie wystarczy aby zbudować miasta lub osuszyć moczary. To przedsiębiorczość buduje i doskonali świat. Jeśli działa, to bogactwo się gromadzi, jeśli śpi to bogactwo zanika.”
- Keynes: A treatise of money. t.2 str 148-149

Kryzys , oszczędności i inwestycje

- Keynes początkowo jednak nie wiedział jak wyjaśnić to, że gospodarka może pozostawać w stanie trwałego kryzysu.
- Oszczędności i przedsiębiorczość są na rynku powiązane.
- Oszczędności są towarem, który przedsiębiorca kupuje lub wypożycza płacąc cenę stopy procentowej.
- A zatem gdy jest nadmiar oszczędności powinna rynkowo spadać ich cena, a jeśli cena ta - czyli oprocentowanie kredytów - obniży się, powinno wystąpić większe zainteresowanie przedsiębiorców ‘taniami’ inwestycjami.

Kryzys, wielki kryzys i co dalej ?

- Z wypowiedzi tej wynika, że kryzys na pewno się skończy bo istnieje pewien automatyczny bezpiecznik nie pozwalający zejść na głębsze dno ani nawet długo pozostać na obecnym.
- W czasie wielkiego kryzysu 1929-35 w miarę szybko zeszły w dół stopy procentowe i nic się nie zmieniło!
- Keynes uznał , że znalazł rozwiązanie tego problemu.
- Ogólna teoria zatrudnienia, procentu i pieniądza (General Theory of Employment, Interest and Money) (1936)

Paul Samuelson (1915-2009)

[Nobel, 1970] napisał:

- „Ogólna teoria...” jest książka źle napisana, kiepsko skonstruowana [...] roi się w niej od zawłości i pomieszanych pojęć. [...]
- System keynesowski rysuje się w niej niewyraźnie. [...] Przebłyśki polotu i intuicji pomieszane są z wątpliwą algebrą. Po niezgrabnej definicji nagle następuje wbijająca się w pamięć fraza.
- W chwili gdy człowiek wreszcie opanuje jej całość stwierdza, że zawarta w niej analiza jest oczywista, a jednocześnie nowa.
- Krótko mówiąc jest to dzieło genialne.

No a co z tymi oszczędnościami i kryzysem?

- Nadmiar oszczędności powinien spowodować taniość kredytu, inwestycje i rozwój.
- Tylko, że w fazie kryzysu, w kłopotach, nie ma nadmiaru oszczędności !
- Jeśli już zaczyna się źle powodzić to topnieją oszczędności.
- Nawet podnoszenie stóp procentowych lokat niczego generalnie nie zmieni.
- Wg Keynesa determinantą oszczędności jest dochód.

Popyt siłą napędową

- Gospodarka w skali makroekonomicznej rozwija się aby zaspokoić popyt, ten z kolei jest taki jak zasobność portfela.
- Nie ma popytu to nie ma rozwoju.
- Można tu powiedzieć : Pieniądze szczęścia nie dają. Dopiero zakupy. [M. Monroe]
- Gospodarce też !

Popyt i koniec popytu

- Ale zakupy i dobra koniunktura nie trwają wiecznie.
- W gospodarce po pewnym rozkwicie następuje przesyt i spadek popytu lub choćby przewidywanie spadku.
- Do ponownego rozkwitu potrzeba nowego bodźca – nowej technologii, lepszego, nowego wyrobu lub jeszcze czegoś innego.

Eureka !

- Keynes zaproponował takie ‘coś innego’.
- Celowe wydatki państwa.
- Skoro prywatna przedsiębiorczość nie jest w stanie (nie chce) stworzyć wystarczającego programu inwestycyjno-innowacyjnego to musi ją zastąpić rząd.
- Rząd tworzy popyt, który tworzy dalszy popyt.
- Gdy będzie popyt będą kolejne inwestycje.

I co ? Działania ?

- Tego typu działania zostały wprowadzone w czasie Wielkiego Kryzysu (1929-35) w latach 1933-36 w Anglii i przyniosły efekty.

Kryzys a bezrobocie a kryzys

- Polityka podtrzymywania popytu przez państwo umożliwia walkę z bezrobociem.
- Schematycznie – w momencie przewidywania spadku popytu przedsiębiorca zaczyna myśleć o redukcji kosztów a często następuje taka seria zdarzeń:
- redukcja kosztów → obniżenie płac → obniżenie łącznego dochodu wszystkich pracowników najemnych → obniżenie wydatków gospodarstw → spadek globalnego popytu krajowego {!} → spadek produkcji → spadek zatrudnienia → bezrobocie → obniżenie płac → ... → ... → ...

Jak wyjść z powyższej spirali

- Stymulowanie zwiększenia popytu
- Popyt generowany przez państwo pozwoli opuścić spiralę zwłaszcza z powodu istnienia tzw.
- **MNOŻNIKA INWESTYCYJNEGO**

„Pieniądz rodzi pieniądz” A co rodzą inwestycje?

- Wzrost inwestycji prowadzi do wzrostu dochodów otrzymanych przez producentów środków produkcji niezbędnych dla realizacji tychże inwestycji .
- Ci zaś część tego dochodu przeznaczają na zakup dóbr konsumpcyjnych. Powstaje w związku z tym dodatkowy popyt na dobra konsumpcyjne.
- Aby go zaspokoić niezbędne jest zwiększenie produkcji a przy danej technologii powoduje to wzrost zatrudnienia i dochodu globalnego prowadzi do dalszych inwestycji.
- Górna granica działania tego mechanizmu jest osiągnięcie pełnego zatrudnienia.

Nareszcie jakiś wzór

- Jeżeli społeczeństwo uzyskuje globalny dochód Y to część tego dochodu przeznaczana na konsumpcję C .
- Jeżeli dochód wzrośnie o dY to nastąpi wzrost konsumpcji o dC .
- Wzrost ten w praktyce nie dorównuje jednak wzrostowi dochodu tzn. jest $dY > dC$.
- Wielkość dC/dY nazywa się krańcową skłonnością do konsumpcji.

Wzór c.d.

- Ponieważ

$$Y = C + I$$

to $1 = dC/dY + dI/dY$

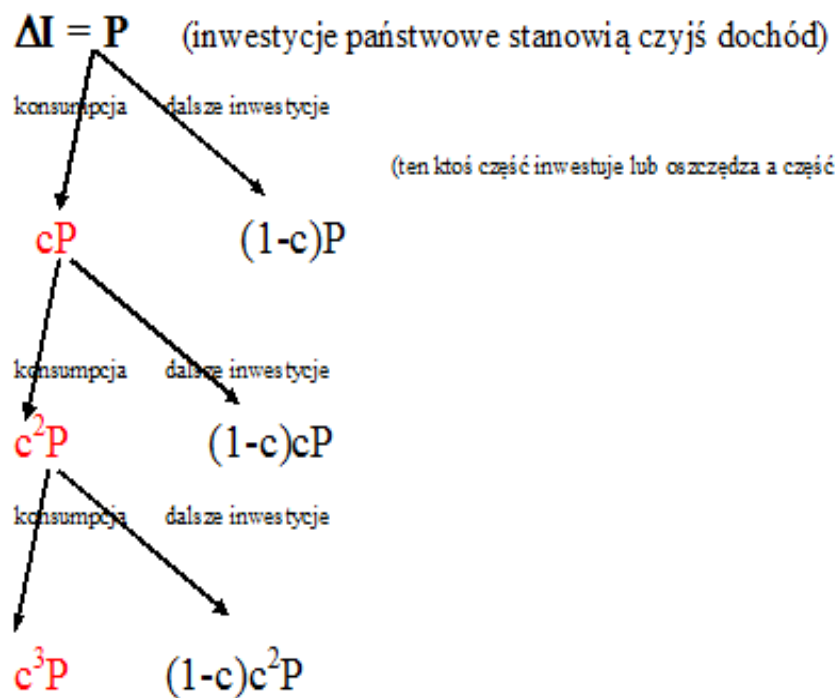
$$dI/dY = 1 - dC/dY$$

$$dY/dI = \frac{1}{1 - \frac{dC}{dY}} \quad \text{stąd} \quad dY = \frac{1}{1 - \frac{dC}{dY}} \cdot dI$$

Mnożnik k

- Ostatecznie $dY = k dI$
- Występującą w definicji mnożnika *krańcową skłonność do konsumpcji* Keynes uważa za pewną psychiczną cechę (nastawienie) społeczeństwa.
- Jeżeli na przykład społeczeństwo globalnie decyduje się na spożycie 80% przyrostu dochodów to mnożnik wyniesie 5.

Mnożnik k i drzewko

Keynes o wykładzie p. Prezesa

- Kreacja pieniądza i odejście od standardu złota,
- Żeby banki mogły pożyczyć każdą ilość pieniądza, bez zamartwiania się o poziom oszczędności, musiano najpierw pozbyć się standardu złota.
- Keynes w „Nation” polemizował z poglądami o konieczności złotego parytetu funta.
- (w 1925 r. Minister Skarbu, Winston Churchill, doprowadził do pełnej wymienialności funta na złoto do 1931).
- Kreacja pieniądza miała
- 1. Zwiększyć kredyty, 2. zwiększyć produkcję, 3. zwiększyć płace.

Keynes w Bretton Woods

- Wiele postulatów Keynesa uwzględniono na konferencji w Bretton Woods gdzie 44 państwa utworzyły Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju mające na celu regulacje układów finansowych między państwami.
- Keynes mimo choroby serca wyraźnie dominował ze względu na osobowość i elokwencję (nie ze względu na przeforsowanie własnych pomysłów, gdyż ostateczny plan z Bretton Woods był bliższy propozycji amerykańskiej a nie angielskiej).

Bretton Woods

Baron Keynes

- Był uznany z ekonomistę najwyższej klasy.
- Wcześniej już obdarzony zaszczytami – został lordem baronem Tilton ; majątku , który kupił a później ze zdziwieniem i radością odkrył, że te ziemie należały kiedyś do pewnej gałęzi rodu Keynesów.
- Otrzymał honorowe tytuły naukowe uniwersytetów w Edynburgu, Sorbonie i swojego Cambridge.

Koniec życia

- Od 1937r. poważne problemy z sercem.
- Zmarł 20 kwietnia 1946 roku.
- W nekrologu napisano:
- ” Przez jego śmierć kraj utracił wielkiego Anglika”

Jaki był jako człowiek i naukowiec?

- Na pewno błyskotliwy, niezwykły i niekonwencjonalny.
- Potrafił być niezwykle wyrozumiały dla studentów i szorstki, oschły w stosunku do wysokich urzędników.
- Filozofia grupy Bloomsbury: "nie ma nic świętego".
- W radosnym świecie po I wojnie światowej zwracał uwagę na zagrożenia ekonomiczne, a podczas kryzysu był kreatywnym optymistą .
- Śmiejąc się z klasycznych ekonomistów, rozważających długie horyzonty czasowe, mówił „W dalekiej przyszłości wszyscy będziemy martwi” ale napisał esej „Ekonomiczne perspektywy naszych wnuków” [Economic Possibilities for our Grandchildren] , których nawiasem mówiąc nie miał.
- Przewiduje tam, że ok. 2030 roku ludzkość (społeczeństwo brytyjskie) wygra walkę z ubóstwem i zapewni sobie dostatek i wygodę).

Keynes a wielki kryzysy

- Kryzys ok. 1930
- Wygrana Keynesa
- Kryzys ok. 1970
- Przegrana keynesistów.
- Kryzys ok. 2008
- Przegrana neo-liberałów powrót keynesistów
- Kryzys ok. 2xxx
- Wygrana

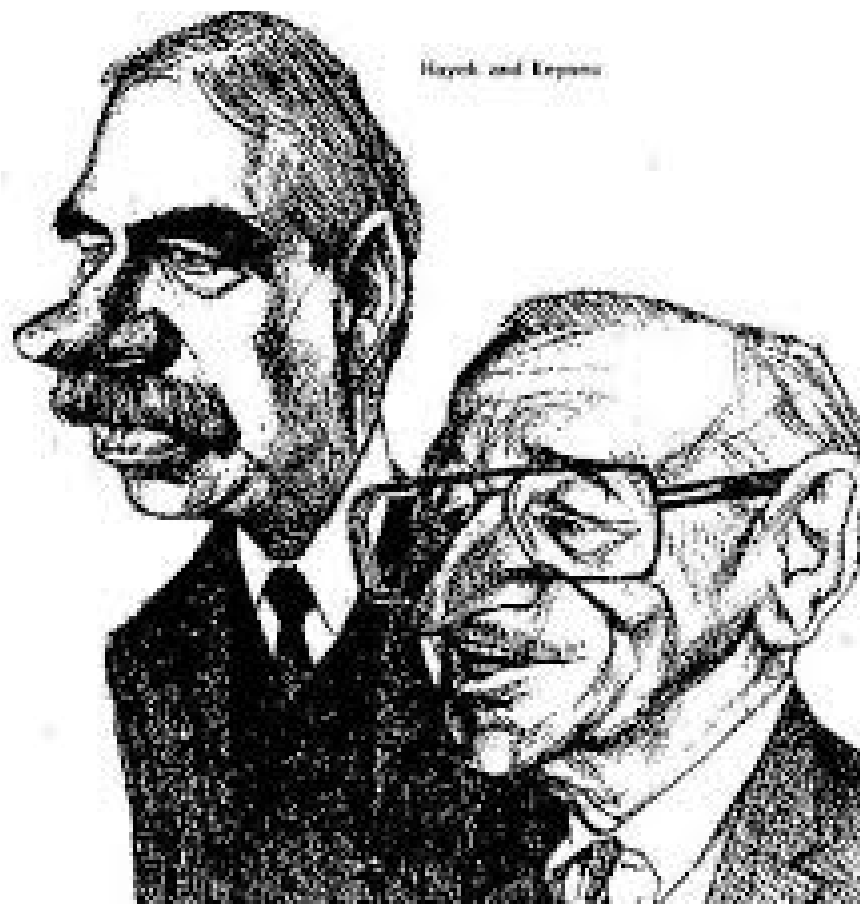
Pomysły

- Keynes był tak zafascynowany mnożnikiem, że myślał o zwiększaniu przyrostu konsumpcji prawie do poziomu przyrostu dochodu.
- Podobno rozważał także wprowadzenie „terminu ważności pieniądza” a przedłużenie terminu ważności wymagałoby opłaty.
- Państwo jako aktywny podmiot gospodarczy (a nie tylko regulator)

Keynes a referat popołudniowy

The slide features a light green background on the left side, which transitions into a white rounded rectangle containing the title. A thick, dark blue horizontal bar is positioned below the title, extending across the width of the white area.

Keynes a referat popołudniowy

Keynes a referat popołudniowy

Nicholas Wapshott

KEYNES HAYEK

Kontra

spór, który zdefiniował
współczesną ekonomię

Dlaczego nie wszyscy są keynesistami ?

- Mnożnik Keynesa zakłada stałe ceny.
- Ale ...
- Inflacja
- Gdy ceny wzrastają w tempie wzrostu dochodu, mnożnik jest realnie równy zero – wszystko bez zmian tylko nie przeliczane na złotówki ale na gumiaki.
- Duża inflacja
- Ceny rosną. Producenci czekają.
- Hiperinflacja.

Był ciekawym człowiekiem

- Był człowiekiem do którego idei odwołują się de facto wszystkie współczesne rządy, nawet gdy o tym nie wiedzą.

**Z powodu kontrowersji (?)
nie ma go na banknocie w żadnym kraju**

- *A mógłby być*

Przykład:

KONIEC

